

Alte Drucke

Pavli Castrensis In ... Codicis Partem Patauinae Pr[a]electiones, Francisci Curtij, multorumq[ue]; qui hactenus Doct. incubueru[n]t Appendicibus ...

Paulus <Castrensis>

Lugduni, 1553

Ad senatus consultum macedoniamum. Rubrica.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-150729

inter praeiudices. & eligit primam viam. q. acquiratur iubenti tantum: ne malitia serui noceat iubenti. ut tempus ab altero stipuletur illi, & non iubenti. & hoc vlt. q. l. [quod enim.] Ibi format vnam opi. de eo q. apud antiquos dicebatur iustitiam dñi esse ab similem nominationi. & sic antiqui dicebant quod noatio est potentior quam sit iustitia. & sic videtur quod nominatio acquirat, non iubenti. sed rñ dñt quod aut venit dñtaxat iustitia. & acquiratur iubenti. aut interuenit dñtaxat noatio vñsus, & acquiratur noatio. & tñc fateor quod nominatio est potentior quā iustitia. qm noatio pot acquirere ex re etiam alterius, dñi. non sic iubenti. vel si stipulatur ex re alterius non iubentis non acquiratur iubenti propter solū iustitiam. & sic plus valet noatio ad acquirendū, quā iustitia. iste est vnus videre meo intellectus nō tactus per glo. vel doc. & sic cessant ambages tactae per doc. qui videntur dubitare. cū ista l. videatur sibi contradicere. q. in prima parte vult iustitiam praeferrī noationi: & postea in fine dicit contrariū. quod plus valet noatio quam iustitia: sed ponit casum ut dixi, & cessat contradicere. alius ille ver. [q. enim.] non veniet ad propositū. q. videt velle opponere cōtra determinationē suā. & nō sequere bona responsio. De declaratione glo. i. oppo. ad primā partē. l. vbi dicit q. iustitia praeualeat. de si. l. vbi q. praeualeat noatio. glo. soluit tribus modis prima & vltima sunt bone. Et distingue. aut sunt de per se. & tunc maioris virtutis est noatio quā iustitia: q. facit ut acquirat noatio: etiā si stipulet ex re alterius. dico tamē quod quare actio. sed qd. consequit ex ea tenet ei restituere ad quem res pertinet. l. si ex re. §. sicut. ff. de stipu. ser. & l. i. §. ij. non sic operaretur ut acquirat iubenti ex re alterius. aut considerant simul: quia vnus iustitia, & alter fuit nominatus. & tñc aut iustitia fuit generalis: quia iustitia ut stipularetur. & nō dixit sibi iubenti, vel alteri. & idē. ut noatio praeualeat. ut in vltima solutiōe glo. quā fuit Azo. aut fuit iustitia specialis. quia iustitia ut prodesset ipsi iubenti. & ipse stipulatus est alteri. & tunc aut ex re iubentis. & acquirat iubenti. nec obstat qd. §. dixi. q. noatio acquiratur ex re alterius. quia verum est. si non praecessit iustitia illius. tunc enim duo vincula praeferruntur vni. ut l. re coniuncti. de lega. tertio. si verō ex re nominati, acquiratur nominato. eadē ratione. quia duo cōcurant pro eo. sed pro iubente vnū tantū. aut ex re alterius, non alius cuius eorū. & puto q. acquiratur iubenti. & sic in hoc praeualeat iustitia. ut in prima parte huius l. per rationem quā glo. assignat.

Ad senatusconsultum macedonianum. Rubrica.

Ex mutuo facto filio familiā oritur civilis, & naturalis obligatio, sed obstat exceptio pro macedo. An in arbitrio iudicis discernere an creditor habuerit iustā causā credendi filio fami. vel non. ut cesset exceptio macedo.

LEX

I.

Si filius fa. Hic ponitur vnus casus in quo cessat senatusconsultū macedo. & non datur exceptio contra creditorem. scilicet quando filius fa. qui mutuū recepit, asseruit se patrem familiā. & creditor iusta ratione motus creditur libi. & sic duobus concurrentibus. Alij casus ponunt in l. proxi. alij in l. si permittente. & l. macedoniani. alij in l. si qui sunt octo, vel nouē. puto autem in casu huius l. asseruatiōe filij nō nocere patri. quia potuit fieri malitiosē. & sic filius cōuentus nō habebit exceptionē macedonia. sed pater sic, si cōuentatur de peculio. In tex. ibi. [exceptio ei denegabitur.] debes autē scire q. ex mutuo facto filio fa. oritur civilis & naturalis obligatio. ut in l. quia naturalis. ff. eo. quia. l. non resistit contractui, sed effectui ipsius: dicens actionem ex mutuo non dari. quod est intelligendū dum cōsistat cum effectu. quia bene oritur actio: sed obstat exceptio. Si autem resisteret contractui, nulla nasceretur obligatio etiam naturalis. ut in l. cum lex. ff. de fideiuf. Item puto quod sit in arbitrio iudicis discernere an creditor habuerit iustā causā credendi, vel non. Cy. autem dicit quod iustā causā videtur habuisse, si ille iurauit se esse patremfam. vel si pater erat alibi, & filius asseruit illum esse mortuum: si tamen postea constaret quod creditor sciebat patrem viuere, & ipsum esse in potestate patris. & tunc asseruatiō filij etiam cum iuramento non prodest. sed creditori contrarium sciēti: quia seipsum decipit. nō autem a filio decipitur. cū scitenti non inferatur dolus, nec deceptio. §. de transactio. l. cū donationis.

LEX

II.

Enodorus.

In ista l. ponuntur. v. casus, in quibus cessat senatusconsultū. pro intellectu primi dicti, qñ publicē se gerebat pro homine sui iuris, quāto tempore debet hoc fecisse, ad hoc ut habeatur pro tali vide omnino q. no. Bal. in l. ij. §. si aduersus rem iudi. & Bart. in l. Labeo. ff. de suppel. leg. qñ aut asserit se esse sui iuris, nō requirit q. longo tempore se pro tali gesserit, sed sufficit assertio cū longo tempore. ut §. l. proxi. sed vbi non asseruit. longum tempus requiritur: ut hic. cum not. in dictis locis.

LEX

III.

Si filius fa.

In alio contractu quā mutuū non habet locum exceptio macedonia. h. d. Et pone casum ut habeat maius dubiū q. filius fa. emit quādam rē p centū: & dicta centum confessus est se habere ex causa mutuū, & promissit per stipulationē restituere. & sic non attenditur hac causa propinqua actioni pariendae: sed originālis causa fuit contractus emptionis.

LEX

IIII.

Si permittente.

Hic ponit casus qui in l. ij. §. eod. in quo cessat senatusconsultum macedonianum. scilicet quando est factum patre permittente. hoc dicit.

1. Filius si est in studio de voluntate patris, q. necesse habet pater perseuerare, & administrare sibi expensas necessarias.

2. An pater teneatur filium mittere ad studium?

3. Sicut pater teneatur dotare filiam, & dare donationem filio propter nuptias, ita & dare filio aliquam artem ex qua viuere possit.

4. Licet pater saltem quando filius est in studio de voluntate sua, teneatur sibi emere libros: non tamen tenetur eos sibi donare, & sic quod post mortem patris erunt communes inter fratres.

Quod tamen fratres debent esse contenti quod computetur pretium eorum in sortem suam: ne auferantur sibi, sicut nec militi debent auferri arma.

LEX

V.

Macedoniani.

Hic ponitur alius casus, in quo cessat hac exceptio. scilicet cet qñ sit mutuum filio in causam studiū: in quā pater habet filio necesse subuenire. puta in studio. vel cā legationis. gl. miratur de isto tex. quia primō innuit q. quando mutuum sit filio causa studiū, vel legationis, pater teneatur in solidum. dum dicit. [ad sumptus necessarios. &c.] & postea in ver. [sed ex contractu.] dicit eum teneri de peculio tantum. & rñ dñt q. quidam sunt sumptus necessarii. puta expensae, victus: & emptio librorum. sine quibus studere nō potest. & ita loquitur prin. legis. & ad istas pater tenetur in solidum. quidā sunt cā studiū, nō tñ necessaria. ut coopertura librorū. & alia sine quibus filius posset trāsire. pone fecit scribere lecturas non necessarias. pro tñclo. quitur ver. [sed ex contractu.] Item vult gl. q. si filius est in studio de voluntate patris, necesse habeat pater perseuerare, & administrare sibi expensas necessarias. sed si non de voluntate patris, tunc secus. quia pater non tenetur filium mittere ad studium si nō vult. aliā dispūdo tenui contrarium: si filius est ad hoc aptus. & facultates patris suppetunt. & pater tenet provide re filijs. & sicut tenetur dotare filiā, & dare donationem filio propter nuptias: ita & dare filio aliquā artem. ex qua viuere possit ad quod allegatur. l. de bonis. §. non solum. ff. ad carb. & illum casum vidi de facto. vbi filius contra voluntatem patris venit ad studium, cupidus studere. & tamen reuocauit eū: & nihil voluit sibi administrare. dñcs q. volebat q. ipsum iuuaret in suis agendis. sed malē fecit, & malē sibi successit. Dicit etiam Bal. quod

2. Ex mutuo facta. An mutui facti p. filia. noie patris. queratur patri vide per bar. in l. frater a fratre. in iij. co. ff. de condi. inde.

3. Dotare filia. Add. l. si. C. de dotis promissio. et an teneatur dotare filia diuiti. vide p. Ang. i. d. l. si. iusta gl. iij. & an teneatur dotare filiam emancipatā. vide. in d. l. si. et an teneatur dotare filia ingratā. vi de per Bal. & Io. de imo. in l. post mortē in vñ. col. ff. sol. ma. & an teneatur dotare filiam si est meretrix: vel similis cōditionis. vide p. Bal. in l. q. liberos in repositis antiquis. ff. de re. nupt. & an teneatur dotare filia ēt nū pñ vide glo. & ibi Bar. et Ang. de ac. et ob. Bald. in l. si. C. de sen. q. sine certa quant. pfe. Nic. de neap. in ru. fo. ma. glo. in c. hoc sanctū xxxij. q. ij. Abb. in c. accedē. de pcur. i. c. i. d. de sp. iou. et in c. i. de adul. Alex. de imo. consil. cxxxix. incip. Vito. themate in ij. vol. & an teneatur dotare filia fouitā. vide p. bar. in l. si q. d. liberos. in §. vñ. ff. de lib. agn. Bal. in l. si pater. C. d. do promiss. Abb. i. c. cum haberet. & ibi c. r. ale. in pe. not. de eo q. cog. cōsan. vxoris lux.

Pauli de Castro Prima super Codice.

¶ Emeritibros. Ad de Bar. in l. donatio- nes. in §. pñ. ff. de do. Bal. in l. j. ff. de ma. & cōf. xxj. inci. quinq; queritur. in vñ. vol. **¶** Ratihabitio retro- trahit. Adde l. hoc iur. in §. de iecit. ff. de regu. iur. & in regu- la ratihabitio. de regu. iuris. libro vi.

licet pater saltē quādo est in studio de volū- tate sua, teneat sibi emere libros. non tamē teneat eos sibi donare. & sic post mortē pa- tris erunt cōes inter fratres. si pater eos sibi nō praelegauit. debent tamē fratres esse con- tenti qd' computet pretiū eorum in sortem suam; ne auferant sibi. sicut nec militi debet auferri arma. argumē. ad hoc quod dixi in l. si familiā. suprà fami. ercif.

¶ Pecunia mutuata filiofa. si est salua, nec dūm mutuata in causam necessariam, an tēset exceptio macedoniana?

LEX

V I.

¶ **S** I filius. Ex mutuo factio filiofa. non datur actio de peculio cōtra patrem. Item senatuscō. quod loquit in filiis. habet etiā locū in nepotibus con- stitutis in potestate. h. d. ¶ Quāro, quid si pecunia mu- tuata filiofamilias est salua, non tñ fuit mutuata in cām necessa- riā; an cesset exceptio mace. videt quod sic. sicut qñ pecunia mu- tuata filio esset salua; vel ex ea esset effectus locupletior, tenere- tur cū effectu. l. iij. in prin. ff. cōmoda. quia nō debet locupletari cū aliena factura. Bal. tenet contrariū. quia hoc casu propter pro- hibitionē senatuscō. & dolum mutuantis permittit vt ille locu- pletetur cū sua factura. & allegauit. l. sed & si pater. §. ij. vel iij. ff. eo. tit. vbi pecunia erat conuersa in ornamenta filiae; quē perti- nent ad decorē patris. & sic poterat dici salua. & nihilominus ha- bet locum exceptio. Breuiter istud videt satis durum, & iniquū dicere. & contra ius naturale. l. nam hoc natura. ff. de condi. inde. nec obstat textu quia non dicitur salua eo quod esset expressa in ornamenta, si pater non esset illa factururus.

¶ Ratihabitio retrotrahitur, & mandato comparatur.

¶ Quid si contractus non fuit celebratus nomine ratum habentis, & quando non trahit- tur retro? & name. 2.

¶ Statutum quod filiusfamilias non possit se obligare sine consensu patris: nisi sit merca- tor. & sit mercator, sed non obliget se ex cā mercatū, an erit efficaciter obligatus?

LEX

V I I.

¶ **S** I filiusfa. Sicut cessat exceptio senatus. quādo pater consensit à principio, vel permis- sit filio mutuari, ita si ex postfacto ratum habet: quia ratihabitio retrotrahitur. & mandato comparatur: ad hoc semper allegat ista l. & si filius erat miles: quia habet pro pa- tre fami. quō ad castrense peculium. & in illud præsūmī accepisse: **¶** In dubio cessat senatus. ma. h. d. tota. l. ¶ No. qd' ratihabitio retro- trahit. & mandato comparat. Bar. in l. i. vñ. §. si quis. ff. de adul. dicit esse hoc verū in his quæ gesta fuerūt nomine ratū habentis. per l. si. ff. cōmu. pradio. Breuiter hoc videt mlti falsum. & con- tra istū tex. quia hic nō dicit qd' filius recepit mutuū noīe patris. vñ potuit recipere ppro noīe. l. tē qd' dicit Bar. est expresse con- tra tex. l. si fundus. §. j. ff. de pig. vbi actus nō erat gestus noīe ratū habentis. dic ergo qd' in pradiuiciū ratū habentis trahit retro à prin- cipio in cōtractu nō celebrato noīe eius. non sic in fauorē ratifi- cantis: vt per hoc negotiū efficiat iurē, & acquirat actionē. per l. si pupilli. §. sed si ego. ff. de neg. ges. ¶ Itē trahit retro: quādo actus deficiebat solū in consensu ratū habentis. si verō habebat aliū defectū præter cōsensum: tūc ratihabitio nō faceret actum reco- ualescere. sicut in sententiā nulla ppter defectū ordinis: quia rati- habitio partū non faceret eam recoualescere, vt valeat iure sen- tentiæ. sed du taxat iure pacti. vt in l. ij. §. cōia vtriusq; iudiciū. & circa prædicta vide oīno qd' tractat per glo. & Inno. & alios mo- dernos canonistas in c. prudentiā. de offic. dele. in prin. & in c. cū nos. de his quæ sunt à prelato. Bal. etiā ponit plures casus, in qui- bus cessat hæc regula. qd' ratihabitio nō trahitur retro. nec manda- to cōparatur. quorū aliqui colligunt ex. l. allegatis in glo. ¶ Ex vltimo dicto nota. argu. Si statutum dicat qd' filiusfam. non possit se obligare sine cōsensu patris. nisi sit mercator. quæritur si est mercator, tamen se obligat nō ex causā mercatū. puta emit vnā possessionem: an erit efficaciter obligatus? videtur quod sic. arg. huius tex. quia sit præsumptio iuris & de iure: contra quam non admittatur probatio in contrarium, quod se obligauerit in cau- sam mercatū. sicut hæc est præsumptio quod miles accepit in causam castrensis peculij. contrarium sentit Bal. quia debet intel- ligi quando euidenter nō apparet contrarium. aliās sicut per cō- fessionem potest probari contra præsumptionem iuris & de iur.

re. ita & per euidentiam facti quæ nō est minoris potentia. imò excedit omnem probationem. vt l. si irruptione. §. ad officium. ff. fin. re. die xxij. Junij. M. ccc. xxxix. Et tunc comes Franciscus de codignola iuerat ad castrum Mōtagnanæ die præcedenti cū gētibz suis. & ibi erat Gattamelata capitaneus. S. ve. & Comes Franciscus erat capitaneus ligæ, scilicet Venetorum Florentino- rum. domi. Papæ eugenij. do. Marchio Ferrariæ & Genuensis. & Nicolaus piciminus capitaneus ducis Mediolani vna cum domi. Marchione Mantuæ erat castrametatus circa veronam.

Ad senatusconsultum uelleianum.

Rubrica.

¶ Senatusconsultum uelleianum, quare fuerit introductum?

¶ Quia mulieres propter sexus fragilitatē prone sunt ad pro- mittendū plus quā masculi. sed ad donandū vel soluendum vel diminuendū de proprio matrimonio tenaciores sunt quā masculi. quoniam eorū genus auarissimū est vt traditur per antiquos. ff. eo. l. sed si ego. idcirco senatuscō. prouidet eis quādo incipiunt à promissione, & promittant pro alio: & sic intercedant: vt solu- re nō teneantur. sed habeant exceptionē. & si soluant ex cā dictæ promissionis per errorem iuris, vel facti, repetant per condictionē indebiti. & hoc ne ex facilitate earū periclitentur. quia soluendo fortē nō poterunt repetere ab eo pro quo soluerūt. quia fortē nō est soluendo. vnde repetūt ab eo cui soluant. Excipiunt ne soluere cogantur. cū verō donant, vel incipiunt à solutione nulla pre- cedente promissione pro alio: quia in hoc nō sunt faciles, sed in- naces. vnde non ex facilitate hæc faciūt. senatuscō. eis non pro- uidet, vt repetant ab eo cui soluant. sed possunt repetere ab eo pro quo soluant. & si ille nō est soluendo, imputent sibi, hæc est sub- stantia senatuscō. uellei. quod sic dicitur à uelleio conule, qui ipsum rogauit, & fieri fecit in fauorem mulierum. & sic dicitur exceptio fauorabilis: cui potest renunciari. vt no. glo. in l. j. & in l. si. j. eo. sed exceptio Macedoniana non fuit introducta in fau- rem filij recipiētis mutuū: nec patris, sed in odium mutuantis. ideo filius nō potest ei renunciare. & potest eam opponere cū post sententiā quæ transiit in rem iudi. vt l. tam & si. ff. adu. ced. quia est odiola. non tamen inducit repetitionem solutionis per errorem iuris: sed facti. sicut in l. si. ad Mace. ff. secus in ex- ceptione uelleiani. quæ inducit repetitionem siue per errorem iuris, siue facti. vt in l. qui exceptione. ff. de condi. indebi. & sic ista exceptio fauorabilis magis reddit indebitum quā odiola. quā licet vtroq; casu tam filius recipiens mutuū, quā mulier tercedens, obligetur ciuilitur & naturaliter. tamen exceptio velleiani competens mulieri, facit perinde haberi ac si nec ciuilitur nec naturaliter deberetur, quocunq; errore solutū repetitur. l. exceptio Mace. facit haberi perinde ac si esset debitu naturaliter tantū: non ciuilitur. quo casu solutū per errorem iuris non repo- titur: sed per errorem facti sic. vt j. ad l. fal. l. error. & plenē no. in l. j. ff. de condi. indebi. & ille titulus. in ff. est subtilis & difficilis.

¶ Duo modi intercedendi pro alio. & in quo inuenitur mulier exceptione uelleiani.

¶ Quod creditor tunc repellatur à muliere per exceptionem uelleiani, quando si solueret mulierem, ut pro alio intercederet.

¶ Quid si ignoraret eam esse mulierem, quia induit se uellei uirile?

LEX

¶ **M**ulieribus. Tunc mulieri datur exceptio uelleiani, qñ incipit à promissione, scilicet alienam obligationem in se suscep- endo. vel in se transferendo. sed si incipit à solutione, & soluit pro alio, non repetit virtute senatuscō. ab eo cui soluit supple. sed repetit ab eo pro quo soluit per actio- nem negotiū. In tex. ibi. [senatuscō. subuenitur.] scilicet vt non teneantur soluere. si soluant per errorem, repetant. vt ff. eo. l. quæ- uis. In ver. [si id.] & infra sequitur. [cū obligata non esset.] q. d. secus si erant obligata. quia tunc videntur soluere non igno- tes, sed ex necessitate præcedentis obligationis. & hoc faciunt per errorem. quia præcedens obligatio eas non necessitabat. cum ad- uersus eam haberent exceptionem. quando autem nulla præce- dente obligatione soluant pro alio, rem non repetunt. quia ipse hoc faciunt. non quod videantur donare. licet glo. ff. de condi. contrarium. cum subsit alia præsumptio, scilicet vt repetat ab eo pro quo soluant sed ideo non repetunt ab eo cui soluant. quia incipiunt à diminu. patrimonij: non à promissione. ad quam facies- dam non sunt faciles. imò tenaces plus quā masculi. ideo idcirco